

Tuần Báo Vô Vi

Quy Hội Tình Người

24 tháng 05 năm 2009

Số 46

Thiền Viện Vô Vi Quy Hội Tình Người

51 Malone Rd,

Mareeba, QLD 4880, Australia

Chi tiết liên lạc: 4 New Ross Lane,
Waterford, WA 6152, Australia

Tel/Fax: +61 (8) 9450 7416

Di động: 0422 091358

Email: quyhointinhnguoi@gmail.com

Website: www.quyhointinhnguoi.org

Tuần này:

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Sinh Hoạt Bạn Đạo
- Vườn Thơ Bạn Đạo
- Thi Ca của Đức Thầy

Tờ báo hàng tuần của Thiền Viện Quy Hội Tình Người dành riêng phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

- 1) Làm người có trách nhiệm gì ?
- 2) Giải mở để làm gì ?
- 3) Nắm bắt thì sao ?
- 4) Sách vở tặng miễn phí, sao bây giờ lại cho bán ?
- 5) Bác ái là gì ?
- 6) Chúng tộc là gì ?
- 7) Con người nên đứng ra tổ chức việc này việc nọ, để giúp đỡ lẫn nhau không ?

Copyright © 2009 Quy Hội Tình Người. All rights reserved.

<i>Ngày 25 tháng 08 năm 1991</i> 1) Hỏi : Làm người có trách nhiệm gì ? Đáp : Thừa, giải mở là trách nhiệm của tâm linh, còn nắm bắt là trách nhiệm đối với đồng tiền.	2) Hỏi : Giải mở để làm gì ? Đáp : Thừa, giải mở để được tiến hóa nhanh chóng và thực tế hơn.
3) Hỏi : Nắm bắt thì sao ? Đáp : Thừa, nắm bắt là giữ thế đứng trong xã hội kim tiền hiện tại, rồi cũng phải từ bỏ nó mà ra đi, của thiên trả địa. Còn người tu thì biết làm mà không biết tính, ngu đời ngoan đạo là vậy, vàng vòng thể hiện trong chơn tâm của ánh đạo vàng ra đi thanh nhẹ và dứt khoát, không còn sự luyến tiếc của tình đời nữa.	<i>Ngày 26 tháng 08 năm 1991</i> 4) Hỏi : Sách vở tặng miễn phí, sao bây giờ lại cho bán ? Đáp : Con người của xã hội vật chất văn minh này, hay khinh thị việc miễn phí, nhưng bằng lòng đóng góp trong giá trị thực tế môi sinh, phổ hóa tương đồng, công của thực hành chung tiền, thu tiền để phát triển sự chung sống hòa bình thay vì hưởng thụ cá nhân, công lúc nào cũng miễn phí, tức ý thiện lành không mua và không bán được, tự nó phát tâm, cống hiến trình độ sẵn có cho nhơn sinh còn tiền bạc và vật chất là hạnh lưu trữ sự công bằng và bác ái.
5) Hỏi : Bác ái là gì ? Đáp : Thừa, bác ái là sự hòa đồng tìm tiến cho chung, không dị biệt màu da và chủng tộc.	
6) Hỏi : Chủng tộc là gì ? Đáp : Thừa, giống con người thể hiện trên mặt đất, nó là một khả năng trong vũ trụ quang, cũng là một điểm linh quang của tâm đạo, hồi sinh trong một bộ não siêu sinh và bất diệt, điện lành xuất phát từ trung tim bộ đầu, phát quang trong nội thức, có vị trí phát triển rõ rệt, thực chất của nó là vô sanh.	7) Hỏi : Con người nên đứng ra tổ chức việc này việc nọ, để giúp đỡ lẫn nhau không ? Đáp : Thừa, sự phát tâm là chánh, từ không chủ thuyết biến thành chủ thuyết là vậy.

Lời Vàng Tiếng Ngọc

Thuyết Pháp 03 (tiếp theo)

...

Rồi tới lúc đó là tôi de luôn rồi, tôi nói ông tu mà ông còn tức Trời Đất là ông chưa có minh. Tôi dám nói thiệt vậy. Ông là dạy ông Tư tu, nhưng mà tôi về tôi nói với ông Tư. Tôi nói: Tại sao ông đó là Thầy của ông, mà ông còn trách Trời Đất cho ông cái lưỡi như vậy. Ông nói ông xưng là ông cứu nhân độ thế mà ngày nay Trời Phật cho ông cái lưỡi như vậy, là cái câu này là tôi không chịu. Ông Tư nói bạn khá lắm, nhưng mà Thầy cũng là Thầy không bao giờ mịch lòng Thầy, như bạn thấy nhiều việc họ cũng nhờ tôi không là bạn biết rồi.

Rồi đêm đó cái tôi nằm, vừa công phu nằm xuống cái thấy ông tới nhà tôi rồi, kéo cổ lên hỏi, dữ lắm chớ. Mặc đồ trắng xách cây ba ton đi tới hỏi, hỏi Thầy Tư dạy mấy tu làm sao, thì tôi cũng soi hờn, pháp luân, thiên cho ông thấy, rồi ông nói được, ông bỏ ông đi. Rồi qua đêm sau tôi lại thấy ông Tư nữa, tôi ngồi cái tôi thấy ông Tư tới nói chuyện. Tôi hỏi ông Tư làm sao ông có thể phát thanh ra được, gõ cái cánh cửa cho tôi biết, lấy cái điện ông choảng vô cái vật chất là tôi nghe được. Ông gõ cánh cửa là mượn cái này nói ra được. Cho nên đối với những người bậc thấp tới phải mượn cái vật chất choảng ra nó mới nghe cái âm thanh, người thiên nó mới nghe cái âm thanh giảng dạy. Tôi cũng thắc mắc ghê lắm, nhưng mà sau này tới lúc mà ông Cao Minh chết rồi, thì ông Tư tới kỳ cũng phải đi độ cho ông. Bởi vì trước khi ông lìa thế ông còn sân và trách oán quá nhiều, nhưng cái chuyện sai lầm của ông nói gì ông cũng là bậc tu trước mình, mà ông Tư lại còn lo cái ngày của ông nữa. Ngày nay tôi phải đi lo cho ông vụ này, vụ kia, vụ nọ, bởi vì ông là một người cách mạng Địa Tiên. Ông muốn tu để ông đánh Pháp, chớ ông không phải tu thành Tiên thành Phật, thành ra cái giới của ông nó khác. Còn cái ông Tư là tu khác, ông Tư không có tu để đi đánh giặc, ông Tư tu để tự giải thoát, thì hai cái nó khác xa lắm. Cho nên nhiều khi tôi có cơ hội tôi hay dẫn ông Tư đi xuống gặp ông, nhưng mà ông Tư nói: Xuống coi chừng ông chửi là hai Thầy trò mình phải chạy. Tôi nói: Không sao, đi với tôi chắc không có chửi, tôi biết không có chửi. Cho nên ông Tư thì người rất lịch sự, rất lễ độ và tôn kính Thầy, một câu nói nghĩa ông Tư nghĩa là bạch Sư đàng hoàng cũng như là hát bội vậy đó. Tôi nói ông hát như hát bội, tôi khó chịu quá, bạch ân Sư như vậy đó. Nhưng mà ông Cao Minh thương ông Tư lắm, kính nể ông Tư, thiết kính nể ông Tư, hỏi chớ Thầy Tư thầy tu làm sao mà hay vậy? Dạ bạch Sư, Sư dạy con tới ngày nay, ông không dám nói là ông tu được cái gì. Tốt lắm. Rồi ông còn giận bên này, bên kia lồi sóm phá rầy ông, ông lấy cái tên mà ông đưa cho Thầy Tư. Thầy về Thầy làm thằng này cho tôi đi Thầy, Thầy Tư dạ bạch Sư bỏ trong túi cát chớ đâu có dám làm. Thằng đó phá làng phá xóm, Thầy về Thầy làm giùm thằng đó cho tôi, rồi ông Tư cũng dạ, bỏ túi cát.

Đó, ông nói để dẫn tôi đi để ông thấy, để cho tôi thấy rõ ràng: Cái khối Địa Tiên nó còn có cái thù hằn. Cho nên khi mà chúng ta thờ cái gì phải rất tôn kính. Chính ông Thầy đương sống, ông là Địa Tiên, mà xê một chút là ông chửi. Người ta cũng là bác sĩ, kỹ sư, đốc phủ tới, ông chửi ngang hết, coi không có kí lô nào hết, chửi la um sùm, mà chỉ tôi với ông Tư tới thì chưa bị chửi lần nào hết, thấy cũng mừng, thấy cũng khích lệ trên đường tu. Mà ông Đốc Hải tới là bị chửi, tới là bị chửi, mà ông kia là ông nói nghĩa là nhờ ơn tôi, tôi mới đem biết bao nhiêu đệ tử tới cho ông, mà ngày nay gặp mặt là chửi tôi. Tôi nói thì ông phải xét ông tại sao?

Sau ông Đốc Hải mời tôi lên nhà, té ra cái tánh ông sân si quá nhiều, ở đó tôi có phá mây cho ông coi, nhưng mà ông cũng không cần. Ông cũng nói tu làm sao phải tu tứ thời như tôi, chớ tu như ông phá làng phá xóm tôi không tu, tôi để cho ông thấy vậy thôi, nhưng mà ông không chịu, rồi tôi có làm mấy cái bài thơ về tánh ý của ông. Ông coi, ông run mà ông làm tịnh xá đồ này kia nọ đó, rồi tôi mới hoạ lại những cái bài thơ ông, rồi ông coi tức ông run. Ông nói: Sao ông làm một lần nhiều như vậy? Tôi nói: Ông coi chừng nào mà mấy bài thơ ông đọc hết, mà cái tay ông hết run đó, ông mới biết rằng tu nhẹ sướng hơn là tu nặng. Ông hỏi: cái gì kêu bằng tu nặng? Tôi nói: Cái tiếng nói mới vừa thốt ra đó là tu nặng.

Bởi vì ông là huynh trưởng mà, ông tu ngay ông Cao Minh mà tôi ăn chung gì, có kí lô nào, mà tôi lại nhỏ hơn ông nữa, nhưng mà cái tiếng nói mới nói ra hỏi đó là nặng đó, ông về ông suy nghiệm đi. Sau này ông

mới mời tôi tới nhà nhiều lần, nhưng mà còn ông Tư thì để ông Tư nói chuyện với ông, rồi ông Tư cũng kêu tôi hoài, bạn làm sao bạn nói cho ông tu đi. Tôi nói: Có ông mà làm sao ông nghe lời tôi được, tôi chỉ làm thơ phá ông thôi. Cái tánh ý của ông ồn ào quá, rồi ông trực giải với tôi một chấp thì ông thấy nhẹ. Ông nói lạ kỳ, chú thì nhỏ hơn tôi thiệt, tu thì chú mới tu đây, nhưng mà nói chuyện nói cái gì tôi không phải là thua nhưng mà cái trí tôi như nó thấp hơn chú. Tôi nói: Không phải trí, cái này là điên chứ không phải trí, hể nói tới điên là ông sùng, đàn anh mà ...

Nếu hồi đó mà ông thường thường ông đi lên ông tìm tôi, thì chắc ông cũng khá lắm. Tôi tới nhà ông mấy lần, thì cái tu nó không phải là nhờ đỡ nơi người khác, nhưng mà cái sự cương quyết của mình tự giải kia nó mới đạt được, mà chúng ta cầu mong có nhiều sự thử thách mau tiến thấy không? Trong đó nó làm phong ba bão táp, mà ta cũng thanh tịnh nắm lèo lái chủ quyền để đưa chiếc thuyền này tới bến giác, đó là minh sư. Các bạn đều có một chiếc thuyền rõ ràng, mà tâm của các bạn không định, làm sao các bạn làm minh sư trong cái tiểu thiên địa được, phải bền tâm vững chí để chịu đựng cái phong ba bão táp. Bây giờ các bạn phân tách ra các bạn nhờ ai bây giờ, lơ lửng trong không trung của vũ trụ. Mọi người đang lơ lửng trong không trung của vũ trụ, mỗi cái đơn vị đều khác biệt nhau, rồi nếu mà các bạn còn ý lại là nó xa, nó la đà, nó đi xuống ta bà, dính dấp này, dính dấp kia, dính dấp nọ.

Cho nên chúng ta có cái Pháp Luân đưa nó lên, giải, giải lên tới trung ương rồi là nó thoát. Cái mạch lạc đường lối rõ ràng, không bị ai lừa phỉnh hết. Bạn làm pháp luân rồi bạn thấy, hồi ban đầu làm pháp luân nó vậy, hít có chút chút, bây giờ tôi hít nó càng ngày càng dài, mà hít rồi tôi thấy con người tôi nó nhẹ nhàng, nó hiểu, nó minh lãn lãn. Nó biết tham là gì, sân là gì, si là gì nó biết. Nó biết lấy cái tánh xấu của nó, và nó tự nguyện rằng tôi sẽ giác, mà nếu học như vậy thì vô chùa, nghe biết bao nhiêu thời kinh mới biết được cái chuyện đó, nhưng mà bây giờ thanh tịnh nó tu mà nó biết, nó mở trong cái giờ thiền. Thiền rồi các bạn có những ý nghĩ rất hay mà chính hồi nào giờ các bạn không có suy nghĩ tới. Nó hoá giải đi tới vậy, nó mở lần lần rồi nó hoà đồng tất cả, nó mới nhập vô đại định được, thì bây giờ phải làm sao hơn là tự hành, không có ý lại được. Cho nên các bạn tu, rồi các bạn sẽ đứng riêng ra, mỗi người một cái đơn vị. Mỗi người một cái ngôi sao sáng lạng đóng góp cho quả địa cầu và vũ trụ, chứ không phải tầm thường, mà không có chịu tiến hòa lên trên, mà cứ đi trở lộn xuống hoài thì đau khổ huồn đau khổ. Người này chấp người kia là đi xuống liền, xuống một cái rột hà. Bây giờ nghe ở đây nó khoẻ lắm, chứ về nhà, gặp em gặp chị gì chọc cái nó thôi rồi đó, xuống rồi ăn thua đủ đó là xuống cho các bạn thấy. Rồi qua tuần tới các bạn tới đây nghe té ra này giờ cả tuần nay thứ hai cho tới thứ sáu giận người ta đi mất hết trội hết tron, chút nữa về đựng cái là cũng nhớ chuyện xưa nữa, ăn thua nữa, bày chớ, bày chuyện này, chuyện kia, chuyện nọ, cái thể kẹt cho mình mà không hay.

Cho nên cái tu này nó hay, nó vui, mỗi tuần các bạn sẽ có cơ hội đi trong cái thử thách, từ cái chuyện làm ở sở, rồi từ cái gia cang, từ cái tư tưởng của mình, mà chính mình đã làm kẹt cho mình chớ chẳng có ai đâu, làm thỉnh thì mở được, mà động nhiều thì nó kẹt lại, chớ không có gì đâu.

Bạn Đạo: Hôm nay tôi tu hành được ba tháng. Tu hành vừa qua thì tôi cảm thấy tôi được nhẹ nhàng lắm, và không thắc mắc lo nghĩ gì hết. Tôi không có đọc báo mà cũng không có nghe tin tức gì nữa, tuy nhiên những ngày vừa qua thời cuộc như vậy đó tôi không thể không đọc báo, không thể không nghe đài, tiếc là hồi tôi này khi nghe đài BBC nhiều người bám vô máy bay của Mỹ để mà được di tản vô Sài Gòn, nhưng mà rút cuộc lại rút xuống biển, nhưng tôi thấy rằng khi tôi cứu vớt tôi nghĩ đến lời triệu hiệu của ông Tư trong cuốn Phép Xuất Hồn đó, thì ông Tư thấy những chiến nạn ở Đại Hàn lúc trước, ông Tư dùng cái phần đề triệu hiệu những sanh linh đó, thì tiện đây khi mà nghĩ đến Việt Nam đất nước thân yêu của chúng ta, ở trong đó những chiến nạn. Những người chiến nạn thì có Ấn Độ có, Trung Hoa có, Việt Nam có tức là những người ngoài sắc tộc, như vậy chúng ta có thể nghĩ đến những hiệu triệu của ông Tư như trên không, hay là chúng ta cứ lo tu hành thế này, mà riêng tôi tôi nghĩ rằng như vậy tôi cũng sẽ không có lo cho ai hết, tôi chỉ lo cho tôi, thưa ông Tám phải vậy không ...

Thầy: Bởi vì cái phần hiệu triệu đó, là cái đức đứng vô cái bậc hộ pháp mới hiệu triệu được, nhưng mà các bạn nhớ rằng, một lần xảy ra một chuyện gì, thì các bạn chưa đi, chưa thấy tôi và chưa thấy ông Tư. Cái việc đó chúng tôi phải làm ở trong cái cộng đồng Vô Vi và đã làm và đang làm, rồi hồi này tôi có nói cho các bạn rằng: Mọi người đều có công ăn việc làm, có cơ sở, trong cái nghiệp đau khổ của đồng bào di tản bây giờ,

thì mọi người phải có cái phần đóng góp như tôi đã nói hồi nãy, đó là do tự động nội tâm của mọi người làm, nhưng mà tôi đã thức giấc trong tâm của mọi người, thì mọi người ở sở người nào đó có muốn đóng góp về phần đời thì đóng, còn cái phần thiêng liêng thì các bạn cứ lo tu đi, rồi cái thiêng liêng cái khối mà nó phải giúp về trong cái cuộc di dân, và cộng tác với khối Địa Tiên, nó phải làm khối các bạn lo, nó phải làm, chắc chắn là nó phải làm.

Cho nên hàng đêm, tới cái giờ những cái chuyện gì xảy ra, thì tôi cũng có ứng với ông Tư, để làm cái việc của chúng tôi đã thường xuyên làm bao nhiêu năm, cho quả địa cầu chớ không phải riêng ở Việt Nam, thì cái phần đó các bạn tu sau này, các bạn cũng đóng góp vô đó, nhưng mà cần cái tu hơn là các bạn nghĩ cái đó. Nếu nghĩ cái đó là nó thuộc về phần vọng động cho nội tâm thì các bạn bị cái tình cảm nó lôi cuốn khó tu, nhưng mà vì tôi sợ các bạn bị cái tình cảm động loạn khi xem báo đó, nhưng tôi có khuyến khích các bạn rằng: Khi các bạn có tâm từ bi, muốn giúp những người chiến nạn đóng góp ở trên cái cơ sở của mình đang làm việc, cũng như chúng tôi làm việc ở trong cái hãng đó, chúng tôi phải chắt ra một ngày lương, hay là nhiều hơn nữa do tuy mọi người đóng góp phải làm cái điều đó, để cho cái tâm chúng ta rảnh rang. Chúng ta đã gánh chịu cho chung trong cái thời cuộc của chung. Bởi vì con người sống bơ vơ ở trong cái cảnh trầm luân khổ ải này, nó thấy cái đời sống nó không có bảo đảm, vì lý do đó mà trong cái sợ sệt làm mất trật tự, cho nên bám lên máy bay, rồi làm trở ngại máy bay, là do cái khối người quá động loạn, thành ra sanh ra mất trật tự.

Nhưng mà đã lỡ rồi, thì chúng ta còn ở trong cái chỗ kêu mà dễ thờ hơn thiên hạ, thì chúng ta phải đóng góp những cái gì chúng ta có thể đóng góp, như tôi vừa khuyến khích hồi nãy, nhưng mà tôi biết rằng ở đẳng này chúng ta không có tổ chức, và để thu tiền bạc của ai. Nhưng mà các bạn đều ở trong một cái cơ sở, mọi người đều có công ăn việc làm, thì ở trong cơ sở các bạn, các bạn cũng có thể đóng góp được, chớ còn đẳng này không có quyền thu tiền thu bạc của ai. Thì ở trong cái chỗ làm việc của mình, mình có thể đề xướng và mình đóng góp. Như cái hãng tư như chúng tôi rất nhỏ, nhưng mà chúng tôi cũng vẫn đóng góp, thì cái phần đó là mỗi người chia xẻ một phần, nhiều người nó làm xong việc. Tất cả thế giới bây giờ người ta còn kêu gọi, hướng gì mình là người dân Việt Nam, cho nên phải có cái lòng từ bi bác ái tương thân tương trợ với nhau, để giúp đỡ trong cái thời loạn lạc này, thì nó quý báu lắm, còn phần thiêng liêng các bạn khỏi lo, chỉ lo tu đi để cho nó mở kịp cái phần thiêng liêng của các bạn, còn bên trên thì chúng tôi đã và đang làm, tùy theo cái khiên cơ của Địa Tiên.

Bạn Đạo: Thưa Ông Tám ... (nghe không rõ).

Thầy: Cho nên những cái tiếng thế giới không có khó khăn, nhưng mà phải học chớ biết liền không được, còn cái thơ là nó sắp đặt lại cái thứ tự, cái thông minh của con người đã sẵn có, nó làm cái câu văn cho nó gọn lại thôi, chớ còn học chữ thì nó không khó, học chữ thì nghĩa là mình nhẹ rồi cái trí nhẹ rồi, mình biết cái điển rồi, thì tới đó người ta học chữ tây khó hơn mình, mình học chữ tây dễ hơn.

Bạn Đạo: Chữ Tàu học cũng dễ hơn?

Thầy: Không có khó khăn, vì mình biết cái nguyên ý nó không có khó khăn, thì bây giờ nói có điển, chạy vô trong cái máy hát đĩa, để cái đĩa Ấn Độ nó ra tiếng Ấn độ chớ gì, bây giờ mình có điển, mình học theo cái âm điển kia, thì nó ra cái tiếng đó chớ có gì, cũng nói ăn uống ngủ ỉa, chớ không có nói gì hơn hết phải không? Mình tới lúc mà mình tỉnh rồi, mình không thấy quan trọng, không thấy quan trọng thì mình học cái chữ đó nó dễ, còn lúc cái tâm người ta loạn, người ta thấy chu choa cái này chữ Tây khó quá, mà chữ Tây nói cái gì, cũng nói cái bàn cái ghế chứ nói cái gì, mà cái tâm ta định, không có sao.

Bạn Đạo: Thưa Ông Tám, Phật là cái gì? Là Nam Mô A Di Đà Phật.

Thầy: Nguyên căn sáu chữ luồng điển Nam Mô A Di Đà Phật mà tôi cắt nghĩa đó. Nó hội đồng rồi, nó mới thành ra ba la mật đa, còn sáu cái đó nó chưa hội đồng ở trung ương nó chưa thành, chúng ta đang tu sáu Pháp đó chớ, đang tu sáu Pháp đó, đang mở sáu Pháp đó chớ. Pháp là khừ giả đánh nó ra, mở, đã mở sáu cái đó. Sáu cái đó rồi nó hội đồng trên trung ương rồi là nó thành. Cho nên sau này những người tu ở đẳng này nước miếng ngọt như đường phèn là vậy.

Bạn Đạo: Ông Tám nói là hiện giờ mình đang tu sáu pháp?

Thầy: Đang tu sáu Pháp đó, đang mở sáu Pháp đó.

Bạn Đạo: Niệm Phật, nó cũng hay.

Thầy:Ồ đó, bà có thấy cái Nam Mô A Di Đà Phật rõ ràng không? Nam là ở đây, Mô là ở đây đó, mà sáu cái lục tâm này nó mở rồi, nó mới hội đồng lên trung ương, thì lúc đó cái nước miếng mình cũng thay đổi, thì nó mới diệt được cái tham, sân, si.

Bạn Đạo: Thưa Ông Tám, xin cho hỏi một câu, cái Pháp môn ... (nghe không rõ).

(Trích từ băng giảng của Đức Thầy -- Sài Gòn ngày 30/03/1975)

Sinh Hoạt Bạn Đạo Thế Giới

CHIẾC THUYỀN LỤC TỰ DI ĐÀ

Thời gian cứ tuần tự dần trôi, kiếp sống con người lặng lẽ đi theo con đường sanh trụ hoại diệt, vì thế người ta hay ví phỏng kiếp sống vô thường như một dòng sông hay còn gọi là dòng đời, bất cứ cái gì trôi qua thì không bao giờ trở lại.

Khi đang viết bài này, thời tiết chuyển bước sang hè, mình ngồi trong phòng bảo vệ (của trường Tiểu Học Trung Nhất - Phú Nhuận), phía trước mặt từng cánh hoa phượng hồng đang nở vội tàn rồi rơi rụng dần theo cơn gió mùa Hè oi ả! Bên kia vắng vắng tiếng ve sầu cùng tạo thành một khúc nhạc du dương trầm bổng lạ thường, rung động cả đỉnh đầu, miên man theo tần số điện quang của non bông nước nhợt, nhất là khi mình nhắm mắt định tâm thâm niệm âm vang Lục Tự Di Đà, ngồi đây mà cứ ngỡ đang ở trên con thuyền Bát Nhã lênh về nguồn cội.

Không biết ngày xưa người lái đò đã từng mang tên Tiếp Dẫn Đạo Sư để đưa rước những chơn linh trên dòng sông sinh tử mà đem về Tây Phương Cực Lạc là ai? Nhưng tới nay và hiện giờ mình thâm mang ơn Sư Phụ Lương Sĩ Hằng, người đã trao chỉ cho mình biết một con thuyền mang tên Bát Nhã chính là xác thân tứ đại này, và mình có nhiệm vụ khai sáng để tự cứu lấy mình với pháp môn Soi Hồn - Pháp Luân - Thiền Định, và người lái thuyền lại là linh hồn của chính mình, có lẽ mình phải đổi cái tên thuyền Bát Nhã thành thuyền Lục Tự Di Đà.

Ngẫm nghĩ mình mới hiểu tại sao ngài Trần Huyền Trang Tam Tạng trong suốt chuyến viễn hành sang Thiên Trúc thỉnh kinh, tâm ý lúc nào cũng hướng về Lục Tự Di Đà mà niệm, tại vì nó giúp cho lục căn của ngài thanh tịnh để làm chủ nghiệp tâm và không vướng bận vào thất tình lục dục, xác thân ngài đang đi thỉnh kinh cầu đạo nhưng tâm thức đã diện mục Như Lai đúng như câu :

*“Nhứt cú Di Đà vô biệt niệm,
Bát lao đàn chỉ đảo Tây Phương”*

Thôi thì bây giờ mình chưa được Vô biệt niệm, nhưng ít nhất mình cũng nhớ niệm thường, xác thân đang đi dần trên đường hoại diệt của kiếp sống phù sanh nhưng may mắn tâm hồn mình đã ngồi yên trên con thuyền Lục Tự mà thư thả chèo về nguồn cội; tuy mình chưa thấu đáo cơ huyền để hiểu được duyên nghiệp tại thế, tuy chưa hiểu tại sao tạp niệm vẫn lên ngôi làm chủ khiến tâm hồn nhiều phen bất định nhưng mình đã có chút vốn công phu luyện đạo, được một số hành trang niềm tin trên thuyền thì dù có chao đảo, bồng bềnh theo sóng gió của nghiệp số vô thường, mình cũng duy trì tay chèo mà lần theo nẻo đến.

Mình viết bài không được hay, mà ý tưởng lại nghèo nàn nhưng mình cố gắng viết những gì mình hiểu để bổ túc thêm cho kinh nghiệm trên đường tu học của mình, như thế mới thông cảm được nỗi khổ của những hành giả cũng đang gặp khó khăn như mình khi chèo thuyền về bến giác.

*Thuyền tu xuôi chốn phù hoa
Là thuyền Lục Tự Di Đà ban cho
Tay chèo mình phải tự lo
Nhanh về Bến Giác dẫn đò làm gì !*

Tao Đàn Phú Nhuận, 14-05-2009

Thiền sinh Phương.

Thông Báo Của Ban Tổ Chức Đại Hội “Du Hành Đạo Pháp”

Trong dịp sang Montréal dự Sinh Nhật Bà Tám vào ngày 11 tháng 5 vừa qua, một số thành viên đại diện trong Ban Tổ Chức Du Hành Đạo Pháp đã được gặp Đức Thầy và đã trình lên Đức Thầy về tất cả các bài viết, bài thơ nói về sức khỏe của Đức Thầy, tin Đức Thầy sẽ không đi Đại Hội và các tin tức liên quan đến Đại Hội “Du Hành Đạo Pháp” vô căn cứ, thiếu trung thực, làm xáo trộn diễn nã của các bạn đạo khắp nơi trên thế giới. Đức Thầy đã **xác định lại là sẽ đi Đại Hội “Du Hành Đạo Pháp”**.

Để tránh những nguồn tin thiếu trung thực, vô căn cứ và có thể làm hoang mang đến các bạn đạo ghi danh Đại Hội cho nên chúng tôi xin thông báo đến quý bạn một số tin tức như sau:

1. Ban Tổ Chức Đại Hội đã mở một email chính thức dành riêng cho Đại Hội Du Hành Đạo Pháp như sau: voviduhanhdaophap@gmail.com. Tất cả các câu hỏi, thắc mắc liên quan đến Đại Hội Du Hành Đạo Pháp xin quý bạn gửi thẳng về cho Ban Tổ Chức qua email trên. Chúng tôi sẽ cố gắng giải đáp các thắc mắc cho quý bạn. Ngoài ra, chúng tôi cũng sẽ chỉ trả lời những email có xuất xứ và có tính cách xây dựng hợp tác cho chung.
2. Các bạn đạo ghi danh với Ban Tổ Chức Đại Hội, nếu có những thắc mắc hoặc thay đổi về việc ghi danh thì xin liên lạc với trưởng ban ghi danh của vùng mình.
3. Địa chỉ để gửi chi phiếu, money order về Ban Tổ Chức Đại Hội: Xin quý bạn gửi về địa chỉ của các trưởng ban ghi danh vùng hoặc liên lạc với trưởng ban ghi danh vùng mình để biết thêm chi tiết. Chi phiếu, Money order xin ghi trả cho: **VOVI FRIENDSHIP ASSOCIATION OF NEW YORK**.
4. Giá tiền Đại Hội sẽ không thay đổi. Tuy nhiên nếu quý bạn hủy bỏ và sau đó ghi danh lại thì chúng tôi không bảo đảm được là sẽ còn phòng vào thời điểm đó. Ngoài ra, chúng tôi cũng xin thông báo lại là chỉ có bạn đạo ghi danh tham dự Đại Hội Du Hành Đạo Pháp mới được vào phòng họp của Đại Hội.
5. Hiện nay, mặc dầu có những nguồn tin thiếu trung thực về Đại Hội, nhưng số bạn đạo vẫn ủng hộ ghi danh với con số khiêm nhường khoảng hơn 400 bạn đạo. Chúng tôi tha thiết kêu gọi sự tiếp tục ủng hộ ghi danh của quý bạn để chúng ta cùng có một cơ hội Du Hành chung vui với Đức Thầy trên con đường Đạo Pháp trên chuyến du thuyền Carnival Splendor – Mexican Riviera.
6. Về bệnh dịch cúm heo (swine flu): Ban Tổ Chức đã nhận được một email ngày 15/5 của hãng tàu từ văn phòng Sales Communications cho biết là **sau ngày 15/6 các chuyến du thuyền sẽ đi lại các thành phố biển của Mexico như bình thường** sau khi hãng tàu đã tham khảo ý kiến với Trung Tâm Kiểm Soát Bệnh Dịch (Centers for Disease Control - CDC). Để bảo vệ sức khỏe của hành khách, hãng tàu sẽ tiếp tục theo dõi sự hướng dẫn của CDC và cũng sẽ dự trữ một số thuốc ngừa về dịch cúm này. Ngoài ra, hãng tàu cũng lưu ý các hành khách là dịch cúm heo chỉ tập trung ở trong đất liền hơn là ở các thành phố biển Mỹ Tây Cơ. Xin quý bạn đạo vào trang web sau để biết thêm chi tiết:
http://www.carnival.com/cms/fun/cruise_control/Travel_Advisory.aspx?icid=CC_HMPG_21

Thành thật cảm ơn quý bạn đạo.

Ban Tổ Chức Đại Hội Du Hành Đạo Pháp

PHIẾU GHI DANH

Đại Hội VÔ VI Quốc Tế kỳ thứ 28

DU HÀNH ĐẠO PHÁP

**Du Thuyền Carnival Splendor
(8 ngày 7 đêm) khứ hồi
Khởi hành từ Long Beach đi Mexican Riviera
Từ ngày 30.08.2009 – 06.09.2009**

Xin điền mỗi người một phiếu

Họ, Tên, Tên Lót: (giống như trong passport)		Ngày Sinh:	Tháng	Ngày	Năm
Số Passport:	Ngày Hết Hạn:		Nam ☐	Nữ ☐	
Địa Chỉ:					
Thành Phố:	Tiểu Bang:	Zip Code:	Quốc Gia:		
Điện Thoại:	Đ/T Di Động:	Email :			
Tên và điện thoại người liên lạc khi khẩn cấp:					

Xin được sắp phòng chung với:			
Họ và Tên		Nam	Nữ
1)			
2)			
3)			

Giá tiền Cho 1 người (\$ US Dollar)						
		Phòng 4 Người	Phòng 3 Người	Phòng 2 Người	Phòng 1 Người	Tổng Cộng
Inside Cabin	DB	\$545	\$599	\$675	TBD	
Ocean View	CB	\$629	\$695	\$799	\$1350	
Balcony	BC	\$765	\$835	\$999	\$1699	

Giá tiền Cho 1 người (\$ US Dollar) (Dành Cho Bạn Đạo VIỆT NAM)						
		Phòng 4 Người	Phòng 3 Người	Phòng 2 Người	Phòng 1 Người	Tổng Cộng
Inside Cabin	DB	\$475	\$520	\$580	----	
Ocean View	CB	\$570	\$635	\$745	----	
Balcony	BC	\$680	\$770	\$930	----	

Tổng cộng Lệ phí (\$US)

* Mọi chi phiếu, Cashier Check hay Money Order, xin đề: **VO VI FRIENDSHIP ASSOCIATION OF NEW YORK** và gửi về địa chỉ của trưởng ban ghi danh vùng.

- Nếu Bạn Đạo **hủy bỏ Hợp Đồng**:
 - Sau ngày 16 tháng 5 năm 2009, hãng tàu không hoàn trả \$250 US.
 - Sau ngày 01 tháng 7 năm 2009, hãng tàu không hoàn trả 50% tiền phòng.
 - Sau ngày 24 tháng 7 năm 2009, hãng tàu không hoàn trả 100% tiền phòng.

Vườn Thơ Bạn Đạo

BẠC TIỀN

Bạc, Tiền nào phải của mình đâu !
Sáng đến chiều đi, chẳng ở lâu
Bất phú hoạnh tài nào chiếm được
Của ai nấy giữ khỏi lo âu
Ngân hàng xưa gởi nay còn lãnh
Phước báu, cháu con lộc mãi lâu
Cây cụt giựt giành, gây tội ác
Chết rồi, tay trắng được gì đâu ?!

TĐ. Phú Nhuận, 18-05-2009
Huệ Tâm (Thủ Đức)

MÊ CHẤP

BỎI còn mê chấp khổ thân tâm
THÍCH chuyện phán phê mắc lỗi lầm
THANH trước vốn là chân lý cả
NHẸ nhàng thông suốt rõ huyền thâm
NÊN người tu Đạo Thiền luôn tránh
KẸT chấp sinh mê, bức tức thâm
NẶNG bởi điểm tâm thông với nghệt
TRƯỢT thanh không rõ dễ sai lầm.

TĐ. Phú Nhuận, 15-10-2008
Thiền Tâm.

THỰC HÀNH PHÁP LÝ

Thực hành Pháp Lý thân tâm an
Giải tỏa phiền ưu - bớt khổ nàn
Thiền Định công phu - thần khí sáng
Thân tâm an lạc, quý hơn vàng.

TĐ. Phú Nhuận, 18-05-2009
Thiền Đăng.

Thi Ca của Đức Thầy

Sài Gòn, ngày 13 tháng 09 năm 1970

Thâm thẩm âm thanh thấu các tầng
Nói năng đi đứng tối chuyên cần
Nơi nao cũng đạt tình thân hữu
Thuyết lý phân minh dẫn tiến lần.

Bầu trời thế giới vẫn gần
Loài người thông cảm tiến lần hiểu nhau
Tai nghe mắt thấy bộ đầu
Cảm thông sắc diện Tây Tàu như nhau
Thiên tình lắm đổi nhiệm mầu
Cao sâu thông cảm trước sau dung hòa
Sắc không không sắc phân qua
Đường đời thanh trực tự hòa chung vui
Lắm khi xét thấy bùi ngùi
Lắm khi xét thấy tự vui tấm thân
Mãi theo thể sự chuyên cần
Quên mình chẳng hiểu bản thân là gì?
Tại sao lại biết sân si?
Tại sao tranh đấu khổ vì miếng ăn?
Tình Trời chẳng có lãng nhăng
Tâm người lại cứ giữ giành ăn thua
Ước mong thắng thế làm vua
Nhưng không giữ được già nua lần lần
Tiến gần thanh tịnh chuyên cần
Ước mong sớm đoạt tiến gần Phật Tiên
Cùng nhau giao cảm nối liền
Âm thanh thanh tịnh gieo duyên thế tình
Muốn tu cũng phải xét mình
Tình ba đạo pháp thiên tình đã ban
Tự thanh tự lọc phát quang
Thiên tình cởi mở bình an muôn đời.

Luong Si Hông - Vi Kiên